Política | | Actualitzat el 31/05/2020 a les 20:00

Un Rubí governable

El ple ha passat d'una gran fragmentació a tenir un govern amb majoria absoluta des dels primers mesos de mandat

Sis grups municipals i un govern amb majoria absoluta, el ple del mandat 2019-2023 | Localpres

El mandat 2015-2019 a Rubí va estar caracteritzat per la gran fragmentació del ple municipal - literalment, ja que fins a tres grups municipals es van quedar sense algun o tots els seus membres - i una divisió pràcticament total entre els regidors que formaven part del govern i els que li donaven suport i aquells que exercien l'oposició.

El 26 de maig de 2019, aquesta setmana ha fet un any, el PSC donava un cop sobre la taula, i passava d'haver estat a punt de perdre l'alcaldia - si hagués prosperat l'entesa entre cinc grups de l'oposició a principis del mandat anterior o bé la moció de censura que preparaven els mateixos a finals de 2016 - a guanyar 4 regidors i assolir una còmoda victòria que li permetia pactar "a dreta i esquerra" per sumar una majoria absoluta.

Només un mes més tard del ple que investia oficialment Ana Maria Martínez com a alcaldessa de Rubí per segona vegada, el PSC signava un acord de governabilitat amb En Comú Podem, que a banda d'una polèmica pujada de sous de tots els càrrecs electes i de confiança, comprometia el partit del govern a determinades qüestions, que el mandat anterior havien quedat sense resoldre: el desistiment del POUM, l'abordament en comú del nou projecte per al parc de Ca n'Oriol i diverses partides per al Pressupost de 2019 i el de 2020.

L'alternativa que no ha pogut ser

ERC es presentava a aquestes eleccions amb la clara voluntat d'esdevenir l'alternativa a un govern del PSC, per segona vegada. La principal força independentista va dedicar molts esforços a la campanya electoral, però el context només va convertir els republicans en la principal força de l'oposició, augmentant els vots i el nombre de regidors, però amb cap possibilitat d'obtenir l'alcaldia.

I és que si ho hagués intentat, s'hauria hagut de posar d'acord amb Ciutadans, la quarta força al ple i segona de l'oposició, amb un candidat i ara portaveu que havia estat càrrec de confiança del PSC, i que no va haver d'esforçar-se massa en campanya electoral per aguantar els resultats, només perdent un regidor respecte el mandat anterior.

Les altres sorpreses a les eleccions les van donar Veïns per Rubí i l'AUP. Els primers, per mantenir el regidor però quedant-se a les portes d'aconseguir el segon; els segons, per mantenir, gairebé de miracle, una sola regidora després d'haver entrat amb força, amb tres regidors, el mandat 2015 - 2019.

Amb un PSC amb 10, i altres 15 regidors de forces tan diferents, era impossible que es configurés un govern alternatiu al socialista, i el context estatal - on es va formar, el mes de gener, el primer govern en coalició de la història d'Espanya, format pel PSOE i Unides Podem - feia fàcil d'endevinar que es produiria la mateixa entesa en l'àmbit municipal.

Així, a l'octubre, En Comú Podem feia un pas més i entrava a formar part del govern municipal, assolint dues de les regidories més delicades a la ciutat: Habitatge (Ànnia Garcia) i Medi Ambient i Sostenibilitat (Andrés Medrano). Amb les evidents dificultats per l'accés a l'habitatge i el tercer abocador a punt d'obrir les portes, és complicat d'augurar quin serà el resultat del pas pel govern dels regidors que gestionen aquestes àrees, tot i que s'hi ha començat a treballar amb la redacció del Pla Local d'Habitatge, per una banda; i s'ha continuat batallant, jurídicament i ambiental, per impedir l'obertura de Can Balasc.

Un any sense grans canvis

Tenint en compte que una part del mandat ha estat marcat per la crisi del coronavirus, val a dir que no s'ha produït, encara, cap gran canvi a la ciutat, però sí que està a punt d'arribar el primer, que porta el segell d'En Comú Podem però recull una demanda de diversos grups de l'oposició del mandat anterior, i també actual: el desistiment del Text Refós del POUM i l'inici de la redacció d'un nou planejament urbanístic que ha de definir el Rubí de les dècades vinents.

La majoria absoluta amb què compten el PSC i En Comú Podem ha fet que no hagin tingut dificultats per aprovar les qüestions cabdals del que portem de mandat, com ara els dos pressupostos - el de 2019, que es va aprovar a mitjan juliol, i el de 2020, al gener -, però també han tingut suport de l'oposició per tirar endavant algunes qüestions importants, com per exemple el Pla d'Ordenació de Recursos Humans o la declaració de l'emergència climàtica a Rubí.

Una majoria absoluta que també ha servit, però, per tombar algunes propostes de l'oposició, com per exemple el replantejament de la inversió en enllumenat de Nadal - Rubí és la ciutat catalana que més gasta per habitant en llums de Nadal -, un text que demanava informar la ciutadania sobre l'abocador de Can Balasc - tot i que després va facilitar, amb una abstenció, l'aprovació d'una moció de rebuig a l'obertura de l'abocador -, i més recentment la proposta de l'oposició per pactar una rebaixa salarial dels càrrecs electes i de confiança del consistori.

En el context de crisi actual, quedarà veure com es configura el Pacte de Ciutat que va oferir

l'alcaldessa en el ple extraordinari del 30 d'abril, i que posarà a prova la capacitat d'un govern en majoria absoluta per incorporar propostes dels grups de l'oposició, així com de dialogar i consensuar; elements que sempre han estat reclamats des de l'oposició - també en el mandat anterior pels seus actuals socis de govern.